

Kmetijski svetovalec

Apnimo našo zemljo!

Ako motrimo talne profile našega okraja, bomo prišli do zaključka, da tvori okraj v pogledu razvoja svojih tal vse mogoče medsebojne prehode. Brez dvoma spada med množstvo raznih agrotehniških met, katerih se že danes poslužuje v večji meri...

Napreden gospodar lahko vsaj približno sam ugotovi, ali vsebuje njegova zemlja dovolj ogljikovega apna. Kupi si malo koncentrirane solne kisline in jo razredči z enako količino vode. V čašo ali kako drugo stekleno ali porcelanasto posodo daj nekoliko presejane zemlje...

Koristnost apnenja za naše kmetijske rastline in zemlje je raznolika. Apno je predvsem neobhodno potrebna hranilna snov, saj odzame zemlji na 1 ha srednje letine: pšenica 30 kg apna; krompirja 76 kg apna; graha 118 kg apna; lucerna 242 kg apna.

Leninovo pisanje

Gozdov je v Sibiriji mnogo. Tam so taki gozdi, da hodiš dan, pa tudi dva, a jim še ne vidiš ne konca ne kraja. In med sibirskimi kmeti je bila že izza davnih dni uvedena navada: kadar je primanjkovalo zemljišča za posev, so izsekali kos gozda, zložili tam spomlad velike grmade ter z ognjem požgali staro travo...

Kaj si tako potrt, Dmitrij Danilovič? »Kakšen pa naj bom, Vladimir Iljič... nesreča me tepe.« In je razložil Leninu svoje gorje: gospodarka da je sklenila izterjati od njega vso škodo zaradi gozdnega požara. To pa pomeni, da pridejo on in njegovi otroci na beraško palico.

Dom in šola

Dosedanji roditeljski sestanki v Gorišnici so pokazali, da se roditelji v pretežni večini zavedajo važne povezave doma in šole.

Kar so pokazali prejšnji sestanki, je ponovno potrldil sestanek prošle nedelje: starši so se v velikem številu odzvali vabilu na sestanek. O teh starših smemo trditi, da se v polni meri zavedajo svojih vzgojnih dolžnosti.

Tov. šolska upraviteljica je vsem onim staršem, ki z ljubeznijo in skrbjo sledijo razvoju svojih otrok, izrekla zahvalo. Prav tako se je zahvalila za izkazano pomoč in sodelovanje pri prireditvi Novoletne jelke.

Predavatelji so se dotaknili, marsikaterega važnega vzgojnega vprašanja, tako: vzgoje v družini, discipline, šolskega obiska. Tov. Čokl je podal staršem politično perspektivo v odnosu vzgojnega razvoja.

V Gorišnici je sedemletka. Nekateri starši, maloštevilni sicer, se doslej še ne zavedajo pomena take šole. Ne, da bi bil proti šoli iz utemeljenih razlogov, ampak ji je pač nasproten, ker je zanj nekaj novega, nekaj, čemur njegova miselnost ne more slediti.

Ali je to uslužbenec SAP-a?

4. decembra 1948, ob 15.45 sem vstopil med drugimi sopotniki v Ptuj v avtobus. Videl sem, da je nekaj tovarišev iz oddaljenih krajev iz Haloz ostalo v Ptuj, ker niso dobili vozniških listkov.

Zvedel sem, da se je imenovali tovariš peljal v Žetale po privatnih poslih. Vprašam se namreč, zakaj je moral ostati v Ptuj, več tovarišev brez koles in so morali iti peš v oddaljene kraje brez koles, a uslužbenec, ki je imel svoje dvokolo, pa se je z istim peljal v avtobusu.

Razpis tekmovanja med izobraževalnimi tečaji. Ze so se pričeli izobraževalni tečaji, ki bodo v zimskih mesecih pripravili kmečko mladino, pa tudi odraslo kmečko prebivalstvo na naloge, ki jih čakajo v letu 1949. Ti krožki bodo izpopolnili njihovo splošno izobrazbo, jih podkvalili temeljito v kmetijski stroki in hkrati širili socialističnega duha.

Hočemo zdrav, trezno misleč, moralno krepak naraščaj! Nova pota hodimo, pota v lepšo bodočnost in prav je, da so starši šolskega okoliša Gorišnice spoznali, da je tako in da žele svojim otrokom res vse najboljše.

To iskreno žele vzgojitelji in — vsi.

Razpis tekmovanja med izobraževalnimi tečaji

Za so se pričeli izobraževalni tečaji, ki bodo v zimskih mesecih pripravili kmečko mladino, pa tudi odraslo kmečko prebivalstvo na naloge, ki jih čakajo v letu 1949. Ti krožki bodo izpopolnili njihovo splošno izobrazbo, jih podkvalili temeljito v kmetijski stroki in hkrati širili socialističnega duha.

- 1. Kakšna je udeležba (število obiskovalcev glede na celotno število prebivalcev okoliša, v odstotkih). 2. Kolik je reden obisk vpisanih (v odstotkih). 3. Koliko učnih ur smo imeli. 4. Kako vodstvo samoiniciativno premaguje tehnične zapreke (razsvetljava, kurjava, prevoz predavateljev, nabava papirja).

Izvršni odbor Ljudske prosvete Slovenije.

SAH

Na brzopetnem turnirju za mesec januar je dosegel prvo mesto Podkrajšek Janez s 15 točkami (od 16 mogočih). Sledje Rudolf s 14, Toš 13 in pol, Drotečnik in Peš 10, Podkrajšek R. sl., Košir in Požlep po 8 in pol, Kancler 8 ter Perger in Podkrajšek R. ml. po 6 točk.

ZAHVALA

Pionirski odred »Zoje Kosmodemjanske« se najtopleje zahvaljuje lovski družini Žetale-Rogatec, ki je na svojem družabnem večeru zbrala 820 din prostovoljnih prispevkov za našo mlečno kuhinjo.

OB 25-LETNICI LENINOVE SMRTI

A. KONONOV

Dve zgodbi o Leninu

»Vendarle ne smeš pustiti te reči tako. Če upravnik vrže pisanje na tla, ga ti poberi.« »Pa me bo zapodil ven!« In res je bilo tako: ugnel mu je pokazati vrata. To je vedel tudi Vladimir Iljič.

Tudi Lenin je bil že odšel in Sušenkega, a kmetje so se še vedno spominjali tistega primera z gozdnim požarom. »Leninovo pisanje je pomagalo.« Pušča Dmitrija Daniloviča pri miru in mu ne uniči gospodarstva.

pušča Dmitrija Daniloviča pri miru in mu ne uniči gospodarstva.

Tudi Lenin je bil že odšel in Sušenkega, a kmetje so se še vedno spominjali tistega primera z gozdnim požarom.

»Leninovo pisanje je pomagalo.«

Domov v Rusijo!

Lenin je bil na tujem, v Švici, ko so v Rusiji strmoglavili carja. Kakor hitro je to zvedel, ni hotel čakati niti minute. Nič več mu ni bilo strpeti daleč od domovine in srce ga je burno gnalo v Rusijo.

A priti domov ni bilo tako preprosta reč: okrog in okrog je divjala vojna. Nazadnje, po dolgem prizadevanju, so Leninu in drugim ruskim tovarišem, ki so živelj v tujini, dovolili, da smejo skozi Nemčijo in Švedsko odpotovati v Petrograd; terjali so le, da nikjer na nobeni postaji ne zapuste vlaka in se ne razgovarjajo z nobenim Nemcem.

podobni. Tako da ne bi bilo nič čudnega, če bi ti ljudje v resnici sklenili Lenina zapreti. Drugi potniki niso na to niti mislili. Zbrali so se bili na hodniku voza in so veselo krampjali, se smejali in peli...

... Oblaki se kopičijo, meglja pokriva plan, povej, kaj si zamislil se, povej, naš ataman!

Lenin jih je slišal, se zasmeljal in stoljal na hodnik.

In vsi so postali še bolj veselj. Skupno z Vladimirjem Iljičem so zapeli novo pesem.

Ko pa je bila nemška mejà že blizu, je Vladimir Iljič odredil:

»Nu, zdaj nehajmo peti!«

Nazadnje je se vlak ustavljal ob morskem prelivu. Tu je bila znova meja: onkraj preliva se je začel sput drugi država — Švedska.

Na prelivu, ob pristanu, je plaval nered velikanski parnik. V njegovi notranjščini, v trupu, so bile položene tračnice, in parni stroj je potniške vozove polagoma, drugega za drugim, zavlekel vanj. Ves vlak je dobil prostora v notranjščini parnika — in še ga je mnogo ostalo, tako velikanska reč je bila to.

Čez preliv so se dolgo vozili: kapitan se je bal, da ne bi zadel na kako mino. Razen tega se je vzdignil vihar; valovi so premetavali parnik sem ter tja. Mnogi izmed potnikov so oboželi. A Vladimir Iljič se morskemu boleznji ni bal. Nazadnje se je pokazala švedska opala. Od tod, iz švedske prestolnice,

je Lenin poslal v Petrograd brzojavko o svojem bližnjem prihodu. To je bilo ponoči.

Lenin se je dvizal, vsaka ura mu je bila dragocena. In tako je predložil, naj bi skrajal pot in se ne bi peljali naprej po železnici skozi vso Švedsko, ampak po ledu naravnost čez zaliv.

In evo, proti jutru je že stal s sopotniki v majhnih ribiški vasi na morski obali. Od tod si ob jasnih dneh lahko razločil ruski breg.

Tisto jutro pa je visela nad zamrzlim morjem bela meglja in v daljavi pred seboj nisi videl ničesar.

Jeli so se odpravljati na pot. Švedski kmetje se vozijo na majhnih sankah s krugalčki. Na enih sankah lahko sedita razen voznika samo dve osebi. Rusov, ki so se vračali domov, pa je bilo trideset. Potemtakem je bilo treba najeti petnajst sani.

Tako so tudi storili. V sanke so vpregli petnajst kosmatih švedskih konjčev. In v meglji so vsi krenili preko ledenega morskega zaliva — v goslim redu, sanke za sankami.

Sani z Vladimirjem Iljičem so bile prvi v sredini.

Tedaj so vsi zagnali klic: »Lenina naprej! Lenin se mora peljati na čelu!«

Voznik je ošinil konja, in sanke z Vladimirjem Iljičem so naglo zdrvele naprej.

Med prvimi se je vozilo mlado dekle. Ta je držala v rokavi svojo rdečo oglavno ruto in si na vse načine prizadevala, da bi jo navezala na palčico. Ko jo je Lenin prehitaval, je to videl in uganil, da bi rada napravila rdečo zastavo.

Molče je stegnili roko. In dekle mu je podalo rdečo ruto.

Megla se je v tistem trenutku začela trgati, sonce je pogledalo izza nje. In v daljavi, na obali, se je pokazala očem streha velike hiše: to je bila postaja, s katere je vodila železnica v Petrograd.

Ko je bila obala že čisto blizu, je Vladimir Iljič zamahnil z rdečo zastavo nad glavno.

Njemu naproti je plapolala druga zastava. To zastavo so bili razvili nad streho postaje revolucionarni mornarji in vojaki.